Et habet apiū in genitiuo plurali vt insti. de re. diui. §. apiū natu-
ra. et hoc qn̄ in nominatiuo habet apes licet scd̄m alexan. habet
um in genitiuo tn̄ apis habet in nominatiuo. vnde v̉sus. Vm tibi
donat apis. sed apes dat ium genitiuo.
¶ Apex est sūmitas honoris vel distinctōnis nota. Nā qd̉ i sūmo
distat a pedib3 vel infimis. Et h̉ sūmitas respicit tempalia. vt in. c
solite de maio. et obe. Etia sumit̄ p lr̄a vt dixit xp̄s. minimus apex
nō pibit. Itē sumit̄ p subtilitate dum dicim9 de apicibus iur̄. non
disputandum. ff. manda. l. si fideiussor. §. quedam.
¶ Appellatio scd̄m azo. est a minore iudice p inuocatōnē maioris
iudicis p̄textu iniq̄tatis p̄me late sentētie rescisio. ff. de mino. l. p̄-
fecti. Itē ē de minore iudice ad maiorez puocatio scd̄m sūmistas
de ꝯsue. c. ij. li. vj. in glo. iiij. Vel alit̄ scd̄m hosti. Appellatio est iu-
risdictōnis p̄oris iudicis p inuocatōz supioris iudicis rite facta su-
spensio. et hec diffinitio scd̄m eū cōpetit tam scd̄m le. q̄ scd̄m can.
Ad h̉ de offi. dele. c. pastoral. §. p̄terea. Vel sic appellatio ē ab au-
dientia minoris iudicis ad maiorē ppt̄ g̃uamen illatū vel cōmina-
tū puocatio. de appel. vt debitus et. c. cū cessante. Et si extra iudici-
um appellat̄ tūc ē supioris iuocatio seu ptectō ab iniuria vel gra-
uamine irrogādo. c. cū sit romana. e. ti. d̉ ap. rela. ꝛ recu. Et appel-
latio et recusatio sūt paria de ap. sup eo. ij. rn̄so. Et h̉ q̄ ad modū.
Sic nō admittit̄ frustratoria appellatō ita nec recusatō. Differūt
tn̄ qꝛ recuso si nō g̃uor. nō tn̄ appello a iudice in quē ꝯsensi nisi g̃-
uer ꝛc̄. vt de offi. dele. c. si ꝯtra i glo. fi. li. vj. Et nota aliq̄s casus
in quib3 nō appellat̄. Vn̄. Appellare vetāt. scel9. excellētia. pacta.
Cōtempt9 ptis. et interdictō facta. Arbitriū res q̄ perit. ē si lōgi-
us acta. Scelus qꝛ i notorio delicto nō appellat̄. c. cū sit romana. §.
p̄terea. de app. et. c. ꝯsuluit. e. ti. Itē excellētia iudicis vetat appel-
lari qꝛ a papa p̄ncipe senatuscōsulto p̄fecto p̄torio nō appellatur
scd̄m goff. in sū. Pacta qꝛ si paciscant̄ ptes ne appellant nō pote-
rūt appellare. ff. a quib3 app. nō licet. l. j. Cōtēpt9 ptis qꝛ ꝯtumax
nō audit̄ appellās. xxiiij. q. iij. de illicita. nisi veniat adhuc iudice sē-
dēte p tribunali. ff. de in inte. resti. l. vl. Vel nisi esset ꝯtumax in
exhibendo. l. creditor. §. missus. ff. e. ti. Interdictio facta qꝛ qn̄ in-
hibet̄ a papa appellatio appellari nō pt̄ n̄ exp̄ssa cā pbabili et p-
bata corā eodē iudice a q̄ appellat̄. Arbitriū qꝛ ab arbitrio nō ap-
pellat̄. C. de arbi. l. j. S3 petit̄ reductio. l. penult. C. e. ti. et in sum.
goff. Res q̄ perit. nā si res ex dilatōne pateret̄ detrimētū sic q̄ e-
set peritura nō admitteret̄ appellatō i causa. Si lōgi9 acta. nā an-
nus datur a iure ad ꝓsequendum appellatōnem et decendium ad

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG